

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – GM v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

(Věc C-159/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a přistěhovalectví – Směrnice Rady 2011/95/EU – Normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany – Odnětí postavení – Směrnice Rady 2013/32/EU – Společná řízení pro přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany – Narušení národní bezpečnosti – Stanovisko specializovaného orgánu – Přístup ke spisu“)

(2022/C 424/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: GM

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Výrok

- 1) Článek 23 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve spojení s čl. 45 odst. 4 této směrnice a s ohledem na obecnou zásadu unijního práva týkající se práva na řádnou správu a na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že pokud se rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nebo o odnětí takové ochrany zakládá na informacích, jejichž zpřístupnění by ohrozilo národní bezpečnost dotčeného členského státu, dotyčná osoba nebo její poradce mohou mít přístup k těmto informacím pouze poté, co získají za tímto účelem povolení, není jim sdělena ani podstata důvodů, na nichž se taková rozhodnutí zakládají, a každopádně nesmějí použít informace, k nimž mohli mít přístup, pro účely správního nebo soudního řízení.

- 2) Článek 4 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 2 a 3, čl. 11 odst. 2, jakož i čl. 45 odst. 3 směrnice 2013/32 ve spojení s čl. 14 odst. 4 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž v případě, že orgány odpovědné za specializované funkce související s národní bezpečností v neodůvodněném stanovisku konstatovaly, že osoba představuje ohrožení národní bezpečnosti, je rozhodující orgán na základě tohoto stanoviska systematicky povinen vyloučit poskytnutí doplňkové ochrany této osobě nebo jí odejmout mezinárodní ochranu, která byla uvedené osobě dříve udělena.

3) Článek 17 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby byl žadatel podle tohoto ustanovení vyloučen z nároku na doplňkovou ochranu na základě odsouzení v trestním řízení, které již bylo příslušným orgánům známo, když tyto orgány tomuto žadateli v předchozím řízení přiznaly postavení uprchlíka, které mu bylo následně odňato.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Španělsko) – Zulima v. Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Věc C-215/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o revolvingovém úvěru – Zneužívající povaha ujednání o sazbě úroků z úvěru – Žaloba podaná spotřebitelem, kterou se domáhá určení neplatnosti této smlouvy – Mimosoudní uspokojení nároků tohoto spotřebitele – Vzniklé náklady řízení, které musí nést uvedený spotřebitel – Zásada efektivity – Vnitrostátní právní úprava způsobilá odradit téhož spotřebitele od výkonu práv vyplývajících ze směrnice 93/13/EHS“)

(2022/C 424/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zulima

Žalovaná: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Výrok

Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, nazírané ve světle zásady efektivity,

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je spotřebitel v rámci soudního řízení o určení zneužívající povahy ujednání ve smlouvě mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a tímto spotřebitelem povinen v případě, že bylo vyhověno jeho návrhovému žádáním mimosoudní cestou, nést náklady řízení, pokud soud, kterému byla věc předložena, musí zohlednit případný nedostatek dobré víry na straně prodávajícího nebo poskytovatele a případně prodávajícímu nebo poskytovateli uložit náhradu nákladů spojených se soudním řízením, které byl tento spotřebitel nucen zahájit, aby se domohl ochrany svých práv, jež mu přiznává směrnice 93/13.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.